

vide, hvorledes konventionens tekst vil være i fremtiden.

Til § 2.

Under hensyn til det ønskelige i, at Danmark ratificerer konventionen på det tidspunkt, da den ventes at træde i kraft, nemlig omkring nytår 1967-68, foreslås lovens ikrafttræden fastsat til det tidligst mulige tidspunkt.

Til § 3.

Den foreslåede overgangsbestemmelse, som forudses at skulle gælde til næste lovrevision, fremkommer, som det nærmere fremgår af den som bilag c. optrykte betænkning fra den nedsatte arbejdsgruppe, som et kompromis mellem gartneriets og frugtavlens repræsentant og gruppens øvrige medlemmer. Bestemmelsen omfatter i alt væsentligt de planter, der frembringes i planteskolerne, f. eks. frugtbuske, frugttræer og træagtige prydanter, samt blomsterlæg og andre planter, der anvendes i gartnerier, og betyder, at for disse planter opretholdes stort set de hidtil gældende regler.

De nærmere overgangsbestemmelser indeholdes i stk. 2-6 hvortil bemærkes:

ad stk. 2. Forslaget er en skærpelse af den gældende lov, idet det udtrykkeligt præciseres, at det plantemateriale, som danner grundlag for formeringen, skal være leveret som formeringsmateriale fra forædleren. Forædleren får herved sikkerhed imod, at tilfældigt erhvervet plantemateriale, som måske er uegnet til formering, benyttes til dette formål.

ad stk. 3. Ved denne bestemmelse opretholdes de hidtil gældende regler om, at enhver har ret til at foretage formering, men forædlerens pligt til levering gælder kun levering til seriøse erhvervsvirksomheder.

Bestemmelsen om retten til fortsat formering svarer til den sædvanlige praksis vedrørende produktion af vegetativt formerede planter, hvorefter planteskolerne benytter deres forhåndenværende plantebestand til afskæring af de podekviste eller okulationsøjne, hvoraf de nye planter dannes. Da det findes at være rimeligt, at forædlerens renommé ikke skal forringes ved produktion af degenererede planter, foreslås der optaget en regel, der sikrer

forædleren herimod. Ved ordet „degenerere“ menes såvel forringelse ved sygdomme, der overføres med podekviste m. m., som fare for afvigelse i fremtoningspræg. Den misligholdelse, der kan være tale om, er såvel manglende betaling som f. eks. afgivelse af urigtige oplysninger om det producerede og solgte antal planter.

ad stk. 4-8. Ved disse bestemmelser opretholdes den hidtidige retstilstand.

ad stk. 9. For i overensstemmelse med konventionens art. 4, stk. 2, efterhånden at kunne bringe konventionen i anvendelse på det størst mulige antal planteslægter og -arter foreslås der indført en bestemmelse, der giver ministeren hjemmel til efter forhandling med erhvervets organisationer at bringe overgangsbestemmelsen til ophør for nærmere angivne planter. Ifølge konventionens art. 4, stk. 3, skal de på listen til konventionen optagne planteslægter være inddraget under konventionen og dermed under den danske lovs hovedbestemmelse inden 8 år efter konventionens ikrafttræden for Danmarks vedkommende. De planteslægter, der herved kommer på tale, er æble samt enten rose eller nellike. Det er derfor ifølge konventionen nødvendigt, at den også her i landet er sat i kraft for disse planter senest på det omhandlede tidspunkt, selv hvis organisationerne sætter sig imod det. Ved den foreslåede formulering er der også taget hensyn til den situation, der måtte opstå, såfremt forpligtelserne skulle blive udvidet til nye plantegrupper ved den revision, som er forudset i konventionens art. 27.

Til § 4.

Overgangsbestemmelsen i § 4 foreslås indsat af hensyn til de producenter, som allerede har indrettet sig efter de hidtil gældende regler. I denne forbindelse bemærkes, at også plantenyheder, der er anmeldt til beskyttelse, men endnu ikke er blevet beskyttet, kan være bragt på markedet, og der findes ikke grundlag for at gøre forskel på forskellige grupper af „ældre“ plantenyheder. Overgangsbestemmelserne, der foreslås gældende for de pågældende plantenyheder, så længe de er beskyttet, giver i øvrigt forædleren en noget bedre stilling end den gældende lov.